

Sygn. akt VIII C 413/21

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

dnia 3 marca 2022 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi – Widzewa w Łodzi w VIII Wydziale Cywilnym

w składzie: przewodniczący: Sędzia Bartek Męcina

protokolant: st. sekr. sąd. Ewa Ławniczak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 3 marca 2022 roku w Ł.

sprawy z powództwa (...) spółka z o.o. w Z.

przeciwko (...) S.A. w W.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 5.015,60 zł (pięć tysięcy piętnaście złotych sześćdziesiąt groszy) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 28 października 2020 r. do dnia zapłaty,
2. oddala powództwo w pozostałej części,
3. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 3.017 zł (trzy tysiące siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu,
4. zarządza zwrot ze Skarbu Państwa- Sądu Rejonowego dla Łodzi- Widzewa w Łodzi na rzecz pozwanego kwoty 250,30 zł (dwieście pięćdziesiąt złotych trzydzieści groszy) tytułem pozostałej części zaliczki uiszczonej na poczet wynagrodzenia biegłego.

Sygn. akt VIII C 413/21

UZASADNIENIE

W dniu 20 kwietnia 2021 roku powód (...) Sp. z o.o. w Z., reprezentowany przez zawodowego pełnomocnika, wytoczył przeciwko (...) S.A. w W. powództwo o zapłatę kwoty 5.475,26 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 14 października 2020 do dnia zapłaty, ponadto wniósł o zasądzenie zwrotu kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pełnomocnik wskazał, iż w ramach prowadzonej działalności powód, będący autoryzowanym serwisem naprawczym marki R. i D., dokonał naprawy pojazdu marki R. uszkodzonego w wyniku zdarzenia drogowego, za które na mocy umowy AC odpowiedzialność przyjął pozwany. Z tytułu przeprowadzonej naprawy powód wystawił fakturę, w zakresie której pozwany uznał wszystkie wymienione w nich czynności, obniżył jednak stawkę za rbg, oraz dokonał innych korekt, co jest sprzeczne z rekomendacją Ogólnopolskiej Motoryzacyjnej Rady (...). Pełnomocnik podniósł ponadto, że powód nabył wiarygodności względem pozwanego w drodze umowy cesji.

(pozew k . 5-6v.)

W odpowiedzi na pozew pozwany, reprezentowany przez zawodowego pełnomocnika, wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie na jego rzecz zwrotu kosztów procesu. W uzasadnieniu pełnomocnik wyjaśnił, że kosztorys powoda został zweryfikowany w zakresie stawki za rbg, kosztów lakierowania oraz zakresu czynności niezwiązanych z naprawą, tj. mycia pojazdu, obsługi szkody, utylizacji materiałów, dezynfekcji po naprawie, zgodnie z zapisami

umowy ubezpieczenia oraz postanowieniami § 17 ust. 4 OWU. Wskazał, że zakwestionowane czynności nie mieszczą się w ramach czynności naprawczych i nie prowadzą do przywrócenia stanu poprzedniego pojazdu, nie znajdują także uzasadnienia w świetle zapisów umowy ubezpieczenia. Odnośnie stawki za rbg podniósł, że została ona zweryfikowana do kwoty 145 zł netto.

(odpowiedź na pozew k. 65-67)

W toku procesu stanowiska stron nie uległy zmianie. Pełnomocnik powoda uzupełniająco podał, że ujęty w kosztorysie powoda współczynnik odchylenia na materiałach lakierniczych jest skutkiem stosowania w procesie naprawczym wyłącznie materiałów wyższej jakości (P./I.), nie zaś materiałów firmy (...)/N., dla których w systemie A. ustalono współczynnik 100%.

Na rozprawie poprzedzającej wydanie wyroku pełnomocnicy stron nie stawili się.

(pismo procesowe k. 75-78v., protokół rozprawy k. 139)

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Powód jest autoryzowanym serwisem naprawczym samochodów marki R. i D.. W ramach wykonywanych napraw pojazdów powód stosuje jedynie lakiery marki p. (...) oraz (...), nie stosuje natomiast produktów firmy (...)/N..

(wyciąg z kontraktu handlowego k. 49, wyciąg z umowy współpracy k. 50, oświadczenie k. 51, okoliczności bezsporne)

W ramach prowadzonej działalności powód podjął się naprawy samochodu marki R. (...) o nr rej. (...), uszkodzonego w wyniku zdarzenia drogowego z dnia 17 sierpnia 2020 roku. Szkada była likwidowana z ubezpieczenia AC poszkodowanego.

W dniu 27 sierpnia 2020 roku powód nabył od poszkodowanego wierzytelność przysługującą mu względem pozwanego z tytułu odszkodowania z polisy ubezpieczeniowej. W umowie cesji wskazano, że kwota wierzytelności została wyliczona wg kosztorysu naprawy w systemie A., stosowane stawki 200/200.

W związku z wykonaną naprawą powód wystawił w dniu 29 września 2020 roku fakturę VAT nr (...) na kwotę 38.799,44 zł z terminem płatności do dnia 13 października 2020 roku.

Decyzją z dnia 5 października 2020 roku ubezpieczyciel poinformował o przyznaniu odszkodowania w wysokości 27.369,13 zł, a w dniu 13 października 2020 roku wypłacił dodatkowo kwotę 5.955,05 zł.

W wiadomości email z dnia 14 października 2020 roku powód wezwał pozwanego do dopłaty w terminie 3 dni kwoty 11.430,31 zł (kwota nie uwzględniająca dopłaty z dnia 13.10.2020) tytułem brakującej części wynagrodzenia z tytułu wykonania naprawy blacharsko-lakierniczej pojazdu marki R..

(faktura k. 10-11, wydruk wiadomości email k. 12, decyzja k. 13, zlecenie naprawy k. 14, upoważnienie k. 15, umowa cesji k. 16, kalkulacja naprawy k. 18-21, potwierdzenie transakcji k. 25, k. 26, k. 27, polisa k. 22, wydruk dotyczący lakieru k. 28, okoliczności bezsporne)

Zgodnie z Komunikatem nr 1 Ogólnopolskiej Motoryzacyjnej Rady (...) z dnia 12 czerwca 2018 roku, odpowiednie przygotowanie pojazdu do procesu naprawy poprzez umycie jego karoserii jest bardzo istotną czynnością, pozwala bowiem na ocenę stanu nadwozia pod kątem bezspornego określenia obszaru uszkodzeń. Wytyczne eksperckich firm certyfikujących jakość i standard napraw jednoznacznie nakazują, że samochód przed rozpoczęciem prac musi być czysty. Jednocześnie pełna ocena jakości wykonanej pracy przez serwis i klienta możliwa jest wyłącznie po myciu pojazdu. Stosownie do rekomendacji nr 3 każdorazowo przed rozpoczęciem naprawy powypadkowej należy poddać samochód procesowi mycia zewnętrznego w czasie 0,3 rbg, natomiast przed zakończeniem naprawy samochodu konieczne jest umycie karoserii i odkurzenie wnętrza pojazdu w czasie 0,5 rbg. W komunikacie, w ramach

rekomendacji nr 4, przyjęto ponadto, że w przypadku, gdy serwis wykonuje czynności związane z przyjęciem szkody oraz jej procedowaniem należy naliczyć koszt tych czynności rozliczany ryczałtem w wysokości 2 rbg.

(Komunikat nr 1 Ogólnopolskiej Motoryzacyjnej Rady (...) z dnia 12 czerwca 2018 roku k. 52-56)

W oświadczeniu z dnia 25 marca 2020 roku wskazano, że w 2017 roku po obniżeniu cen materiałów lakierniczych w systemie A., w wyniku wprowadzenia do koszyka lakierów premium lakieru S./N., (...) Sp. z o.o. dokonał obliczeń o jaką kwotę obniżono wartość materiałów lakierniczych. Porównano 100 kosztorysów z okresu przed i po obniżce, co w przeliczeniu dało współczynnik 21%, który wyrównuje obniżkę. Dodano, że porównanie zleceń z pierwszej połowy 2016 roku (przed obniżką) i pierwszej połowy 2019 roku (po obniżce, ale z zastosowaniem współczynnika 21%) wykazało podobny stosunek materiałów zużytych przy naprawach do materiałów zafakturowanych. W konkluzji przyjęto, że zastosowanie współczynnika 21% jest właściwe i wyrównuje zastosowaną przez system A. obniżkę. W końcowej części oświadczenia znalazł się zapis, że firma (...) Sp. z o.o. w wykonywanych naprawach lakierniczych stosuje jedynie lakiery marek premium: P. oraz (...).

(oświadczenie k. 79)

Koszt naprawy pojazdu R. (...) o nr rej. (...) uwzględniający zastosowanie w naprawie części oryginalnych, koszt mycia i sprzątnięcia pojazdu, współczynnik kosztu materiałów lakierniczych +21% oraz jazdę próbną, czyli operacje technologiczne niezbędne do przeprowadzenia naprawy, przy stawce za rbg na poziomie 200 zł netto, wyniosłby 38.339,78 zł brutto.

Zastosowanie współczynnika kosztu odchylenia materiału lakierniczego w wysokości +21% jest uzasadnione i pozwala określić rzeczywiste koszty naprawy lakierniczej pojazdu z wykorzystaniem materiałów lakierniczych homologowanych przez producenta pojazdu, jakie stosuje powód.

Koszt mycia pojazdu wynika z operacji technologicznej przygotowania pojazdu do naprawy i ma on charakter uzasadniony, przy czym powinien on odpowiadać realiom i cenom rynkowym, tj. mieścić się w kwocie do 50 zł brutto. Koszt obsługi szkody winien być częścią składową stawki za rbg, z kolei koszt utylizacji odpadów nie jest składową ujmowaną w kosztorysie, ponieważ nie można przypisać go do konkretnej naprawy. Jazda próbna jest operacją technologiczną wykonywaną po przeprowadzeniu każdej naprawy. Z technologią naprawy pojazdów nie jest natomiast związany koszt dezynfekcji wnętrza pojazdu.

Niezależne stawki za rbg usług blacharsko-lakierniczych na rynku (...) w II połowie 2020 roku kształtowały się wśród (...) różnych marek pojazdów od ok. 150 zł brutto do ok. 260 zł brutto, co daje średnią arytmetyczną na poziomie 200,23 zł netto.

(pisemna opinia biegłego sądowego k. 89-107)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił bądź jako bezsporny, bądź na podstawie dowodów z dokumentów znajdujących się w aktach sprawy, których prawdziwości ani rzetelności ich sporządzenia nie kwestionowała żadna ze stron. Za podstawę ustaleń faktycznych przyjęto ponadto zeznania świadka oraz opinię biegłego sądowego K. K.. Oceniając opinię biegłego sądowego, Sąd nie znalazł podstaw do kwestionowania zawartych w jej treści wniosków, opinia ta była bowiem rzetelna, jasna, logiczna oraz w sposób wyczerpujący objaśniająca budzące wątpliwości kwestie. Opinia biegłego w pełni odnosiła się do zagadnień będących jej przedmiotem, wnioski biegłego nie budzą przy tym wątpliwości w świetle zasad wiedzy oraz doświadczenia życiowego. Jednocześnie opinia ta została sporządzona w sposób umożliwiający prześledzenie - z punktu widzenia zasad wiedzy, doświadczenia życiowego i logicznego rozumowania - analizy przez biegłego zagadnień będących jej przedmiotem. Opinia biegłego nie była podważana przez strony procesu.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo było zasadne w części.

W myśl przepisu art. 805 § 1 k.c., przez umowę ubezpieczenia zakład ubezpieczeń zobowiązuje się spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę. Przy ubezpieczeniu majątkowym świadczenie zakładu ubezpieczeń polega w szczególności na zapłacie określonego odszkodowania za szkodę powstałą wskutek przewidzianego w umowie wypadku (art. 805 § 2 k.c.).

W niniejszej sprawie bezspornym między stronami był fakt zaistnienia zdarzenia komunikacyjnego, w wyniku którego uszkodzony został samochód marki R. (...). W dacie szkody właściciela pojazdu łączyła z pozwanym umowa dobrowolnego ubezpieczenia AC. Przedmiotem sporu nie była zatem zasada odpowiedzialności pozwanego za przedmiotową szkodę. Osią sporu w niniejszej sprawie była jedynie wysokość dochodzonego roszczenia z tytułu odszkodowania, a konkretnie wartość stawki za rbg z tytułu prac blacharsko-lakierniczych, zasadność zastosowania odchylenia na materiałach lakierniczych oraz naliczenia kosztów z tytułu czynności przeprowadzonych w związku z naprawą pojazdu.

Na wstępie czynionych rozważań zaznaczenia wymaga, że wbrew twierdzeniom pozwanego w poczet materiału dowodowego nie zostały załączone ogólne warunki umowy stanowiące załącznik do umowy ubezpieczenia AC zawartej z poszkodowanym – w aktach szkody na płycie CD brak jest takiego dokumentu. W konsekwencji Sąd nie był w stanie ustalić kryteriów, według których pozwany ustalał wysokość szkody. Co oczywiste to pozwanego obciążała powinność udowodnienia, że dochodzone roszczenie przekracza należne w myśl OWU świadczenie, jeśli z faktu tego chciał wywodzić korzystne dla siebie skutki prawne (art. 6 k.c., art. 232 k.p.c.).

W niniejszej sprawie nie budziło wątpliwości, że powód naprawił przedmiotowy pojazd, z tytułu czego wystawił fakturę VAT. W fakturze tej uwzględniono stawkę za rbg na poziomie 200 zł netto. Jeśli w ocenie pozwanego stawka ta nie miała rynkowego charakteru i była zawyżona, to winien on to wykazać. Obowiązkiem pozwanego, który zakwestionował wysokość szkody jest bowiem udowodnienie, że wysokość szkody, wynikająca z dowodów zaoferowanych przez powoda jest zawyżona, a przyjęta stawka za rbg w istotny sposób odbiega od stawek stosowanych na rynku. Udowodnieniu podlegają fakty, a nie ich brak. To nie powód winien udowodniać, że poniesione koszty naprawy nie są zawyżone, lecz pozwany powinien dowodzić, że jest możliwe tańsze naprawienie uszkodzonego samochodu. W przypadku, gdy jak w niniejszej sprawie, naprawa odbywa się w (...), a roszczenie dotyczy refundacji poniesionych kosztów naprawy, powinnością powoda jest udowodnienie, iż rzeczywiście poniósł koszty w określonej wysokości. Udowodnienie tego jest możliwe np. w oparciu o dokumenty (umowy, rachunki, faktury) i nie jest konieczne zasięgnięcie opinii biegłego w tej kwestii. Jak wyjaśnił Sąd Okręgowy w wyroku z dnia 5 lipca 2017 roku (III Ca 752/17, L.), dopiero gdy pomiędzy stronami procesu wywiąże się spór co do relacji poniesionych kosztów do kosztów rynkowych może być potrzebne zasięgnięcie opinii biegłego. Wówczas – zgodnie z art. 6 k.c. – ciężar dowodu spoczywa na stronie, która chce dowieść, że koszty poniesione przez poszkodowanego zostały zawyżone, zatem na pozwanym. W realiach niniejszej sprawy pozwany wniósł o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego sądowego, jednocześnie, o czym była mowa, nie złożył wraz z aktami szkody OWU AC. Niemniej jednak wydana w sprawie opinia dobitnie wykazała, że stosowana przez powoda stawka za rbg spełnia warunek „średniej ceny usług stosowanej przez warsztaty porównywalnej kategorii do warsztatu wykonującego naprawę, działających na terenie miejsca naprawy pojazdu” określony w § 17 ust. 4 OWU AC, na który to zapis pozwany powoływał się w odpowiedzi na pozew. O czym była mowa wyżej, opinia biegłego K. K. stanowi przekonujący i miarodajny dowód w sprawie, a strony nie podważały jej treści oraz wysnutych przez biegłego wniosków. W konsekwencji całkowicie chybiona jest argumentacja pozwanego przytoczona w treści odpowiedzi na pozew, jakoby powód ustalił koszt robocizny w oparciu o stawki, których zastosowanie jest niezgodne z postanowieniami OWU. Znamienne jest, że pozwany kwestionując stawkę za rbg na poziomie 200 zł netto i wywodząc, iż nie ma ona umownego charakteru, nie dostarcza jakichkolwiek dowodów na poparcie własnych twierdzeń, tj. że umowny charakter ma stawka w wysokości 145 zł netto. Dysonans w podejściu pozwanego nie znajduje przy tym żadnego wyjaśnienia w złożonych przezeń pismach procesowych. Jednocześnie nie budzi wątpliwości, że powód składając zlecenie naprawy pojazdu, kosztorys, z którego wynika jakie konkretnie czynności naprawcze i dodatkowe zostały podjęte, ile roboczogodzin zajęły oraz jaka była ich wartość, wreszcie

przedkładając fakturę opiewającą na kwotę zgodną z kwotą oznaczoną w kosztorysie naprawy, wykazał, że w związku ze zleconą naprawą wykonał wszystkie te czynności oraz ich koszt. W konsekwencji Sąd uznał, że pozwany nie zdołał wykazać, że powód dokonał naprawy pojazdu stosując stawki za rbg wykraczające poza poziom stawek umownych.

W ocenie Sądu powód był również uprawniony do zastosowania współczynnika odchylenia na materiałach lakierniczych na poziomie 121%. Wbrew twierdzeniom pozwanego taki poziom współczynnika został uzasadniony przez stronę przeciwną, w szczególności powód przedłożył wyciągi z umów handlowych z firmami (...) (k. 49 i 50), na okoliczność stosowania przy pracach lakierniczych lakierów tych marek, oświadczenie o nie stosowaniu produktów firmy (...)/N. (k. 51), wreszcie oświadczenie z dnia 25 marca 2020 roku (k. 79), w którym szczegółowo wyjaśnił, w oparciu o jakie przesłanki przyjmuje odchylenie na materiałach lakierniczych na spornym poziomie. Treść ostatniego z przywołanych oświadczeń daje asumpt do wniosku, że odchylenie to nie zostało przez powoda przyjęte w dowolny, nie poddający się weryfikacji sposób, a podstawą takiego działania była dogłębna analiza kosztorysów z daty przed dokonaniem obniżki wartości materiałów lakierniczych w systemie A. i po tej obniżce. Powyższe pozwoliło na ustalenie, że zastosowanie współczynnika 21% jest właściwe i wyrównuje zastosowaną przez A. obniżkę. Wyjaśnienia wymaga, że rzeczona obniżka została spowodowana wprowadzeniem do koszyka lakierów premium lakierów S./N., a więc lakierów, które nie są stosowane przez powoda. Na zasadność stosowania przez powoda spornego odchylenia zwrócił także uwagę biegły sądowy, a opinia w tym zakresie potwierdza słuszność argumentacji strony powodowej.

Zdaniem Sądu niezasadne okazało się natomiast żądanie powoda w odniesieniu do kosztów dezynfekcji pojazdu, utylizacji materiałów oraz obsługi szkody. W ocenie Sądu koszty te mieszczą się w kosztach prowadzenia działalności powoda oraz są zawarte w wysokiej, lecz zasadnej stawce serwisowej 200 zł netto za rbg. W odniesieniu do utylizacji materiałów dodatkowo zwrócić należy uwagę, że koszty utylizacji uwzględnia się na koniec miesiąca naprawy, przez co ich naliczanie w stosunku do każdorazowej naprawy jest niecelowe. Niewątpliwie również powód winien wykazać, że uszkodzowany zlecał czynności w postaci obsługi szkody, czy też dezynfekcji pojazdu, której to powinności nie sprostął. Co oczywiste, sam fakt poniesienia pewnych kosztów związanych z obsługą szkody nie przesądza automatycznie o tym, że zakład ubezpieczeń powinien je zwrócić. W niniejszej sprawie powód nie wykazał, jakie dokładnie czynności składały się na sporną pozycję kosztorysową, zaś sam koszt obsługi (400 zł netto) w świetle zasad doświadczenia życiowego został znacznie zawyżony i oderwany od rzeczywistości podjętych czynności i ich kosztu, co zresztą jest pochodną tego, iż powód w istocie zastosował w tym przypadku koszt ryczałtowy.

Zasadny okazał się natomiast koszt jazdy próbnej, czynność ta ma bowiem na celu sprawdzenie prawidłowości wykonania naprawy, co jest możliwe wyłącznie w czasie jazdy. Sąd uwzględnił ponadto koszt mycia pojazdu, z opinii biegłego wynika bowiem niespornie, że czynność ta wynika z technologii naprawy przewidzianej przez producenta pojazdu i ma na celu zagwarantowanie wymogów technologicznych i bezpieczeństwa naprawy. Pozwany wprawdzie podnosił, że koszty te nie znajdują uzasadnienia w świetle postanowień OWU, skoro jednak te nie zostały załączone, to twierdzenia te nie poddają się weryfikacji i są gołosłowne. Jednocześnie Sąd podzielił argumentację biegłego, że koszt mycia pojazdu winien odpowiadać realiom i cenom rynkowym, wobec czego za uzasadnioną uznał stawkę 50 zł brutto.

Skoro więc zgodnie z opinią biegłego sądowego koszt naprawy pojazdu R. (...) o nr rej. (...) uwzględniający zastosowanie w naprawie części oryginalnych, koszt mycia i sprzątnięcia pojazdu (50 zł brutto), współczynnik kosztu materiałów lakierniczych na poziomie +21% oraz jazdę próbną, czyli operacje technologiczne niezbędne do przeprowadzenia naprawy, a także średnią stawkę rbg w wysokości 200 zł netto, wynosi 38.339,78 zł brutto, to wysokość należnego powodowi świadczenia kształtuje się na tym samym poziomie. Do dnia wyrokowania pozwany wypłacił na rzecz powoda kwotę 33.324,18 zł, a zatem do dopłaty pozostawała kwota 5.015,60 zł.

Mając powyższe na uwadze Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 5.015,60 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 28 października 2020 roku do dnia zapłaty, oddalając powództwo w pozostałej części. Przypomnienia wymaga, że niespełnienie świadczenia w terminie powoduje po stronie dłużnika konsekwencje przewidziane w art. 481 § 1 k.c., zgodnie z którym, jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było

następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Jeżeli stopa odsetek za opóźnienie nie była z góry oznaczona, należą się odsetki ustawowe za opóźnienie (§ 2 art. 481 k.c.).

O kosztach procesu rozstrzygnięto w oparciu o art. 98 k.p.c. w zw. z art. 100 zd. 2 k.p.c. Powód wygrał proces niemal w całości ulegając w zakresie niecałych 9% żądania, dlatego też był uprawniony żądać zwrotu poniesionych kosztów w pełnej wysokości. Te obejmowały opłatę sądową od pozwu – 400 zł, wynagrodzenie pełnomocnika w stawce minimalnej – 1.800 zł, opłatę skarbową od pełnomocnictwa – 17 zł oraz zaliczkę na poczet wynagrodzenia biegłego – 800 zł. Mając powyższe na uwadze Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 3.017 zł tytułem zwrotu kosztów procesu. Ponadto Sąd nakazał zwrócić na rzecz pozwanego od Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego dla Łodzi-Widzewa w Łodzi kwotę 250,30 zł tytułem niewykorzystanej zaliczki.

Z tych względów, orzeczono jak w sentencji.